

**ВИКОНАВЧА ДИРЕКЦІЯ ФОНДУ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ З ТИМЧАСОВОЇ
ВТРАТИ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ**

ЛИСТ

від 21.01.2016 р. N 5.2-32-70

Виконавча дирекція Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності розглянула звернення щодо надання матеріального забезпечення та повідомляє таке.

Відповідно до статті 18 Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування" від 23.09.99 р. N 1105 (далі - Закон) страхуванню у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності підлягають особи, які працюють на умовах трудового договору (контракту) на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форми власності та господарювання, у тому числі в іноземних дипломатичних та консульських установах, інших представництвах нерезидентів або у фізичних осіб, а також обрані на виборні посади в органах державної влади, органах місцевого самоврядування та в інших органах.

Згідно із статтею 19 Закону право на матеріальне забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності мають застраховані громадяни України, іноземці, особи без громадянства та члени їх сімей, які проживають в Україні, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

Це право виникає з настанням страхового випадку в період роботи (включаючи час випробування та день звільнення), якщо інше не передбачено законом.

Статтею 31 Закону визначено, що підставою для призначення допомоги по тимчасовій непрацездатності є виданий у встановленому порядку листок непрацездатності. Порядок

і умови видачі, продовження та обліку листків непрацездатності, здійснення контролю за правильністю їх видачі встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, за погодженням з Фондом.

У разі захворювання чи травми на весь період тимчасової непрацездатності до відновлення працездатності або до встановлення групи інвалідності медико-соціальною експертною комісією (МСЕК) застрахованій особі видається листок непрацездатності, що обраховується в календарних днях (пункт 2.1 Інструкції про порядок видачі документів, що засвідчують тимчасову непрацездатність громадян, затвердженої наказом Міністерства охорони здоров'я України від 13.11.2001 р. N 455). Такий листок непрацездатності видається в день установаження непрацездатності, крім випадків лікування у стаціонарі (пункт 2.5 Інструкції).

Відповідно до пункту 3.3 Інструкції для догляду за хворою дитиною віком до 14 років листок непрацездатності видається на період, протягом якого дитина потребує догляду, але не більше 14 календарних днів.

Згідно із пунктом 2 Порядку обчислення середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26.09.2001 р. N 1266, сума страхових виплат застрахованій особі та оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності за рахунок коштів роботодавця обчислюється шляхом множення суми денної виплати, розмір якої встановлюється у відсотках середньоденної заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) залежно від страхового стажу, якщо його наявність передбачена законодавством, на кількість календарних днів, що підлягають оплаті.

Враховуючи зазначене, як у першому, так і у другому прикладі оплаті підлягають усі календарні дні, визначені листками непрацездатності, незважаючи на те, що листок непрацездатності по догляду за хворою дитиною був виданий застрахованій особі в її неробочий день за графіком роботи, а також на те, що на період тимчасової непрацездатності працівника припадають дні, які є для нього неробочими.

Заступник директора

Т. Нагорна